

תת"ע 6057/09/18 - כרמל פזואתי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 6057-09-18 מדינת ישראל נ' פזואתי
תיק חיצוני: 11117008190

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	כרמל פזואתי
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 16.10.18 (להלן: "פסק הדין").

2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של שימוש בטלפון נייד בזמן נהיגה ונגזר עליה קנס בסך 1,200 ₪.

3. המבקשת טענה כי מעולם לא קיבלה את הזימון לדיון ולכן לא התייצבה לדיון. טענה כי נודע לה לראשונה כי נשפטה בהיעדרה רק כאשר קיבלה את הדרישה לתשלום הקנס, 12 יום לפני הגשת הבקשה. טענה כי היא מוציאה את דברי הדואר המגיעים לביתה מידי יומיים שלושה, וכאשר מתקבל דבר דואר רשום היא מקבלת הודעת טקסט למכשיר הפלאפון ובנוסף הדואר מתקשר ומבקש להגיע לקחת את דבר הדואר. טענה כי אישור המסירה חזר מסיבה של "לא נדרש". טענה כי יש לה טענות רבות כנגד הדו"ח, כי לא ביצעה העבירה המיוחסת לה ולא דיברה בטלפון הנייד בזמן נהיגה. טענה כי הטלפון הנייד מחובר באמצעות מכשיר בלוטוס לרכב ומיד כאשר מתניעה המבקשת את הרכב כל השיחות עוברות באופן אוטומטי לרכב. טענה כי הטלפון חובר להגה ביום קבלת הדו"ח וזאת על מנת להתחבר לתוכנת מפות, וכי ניסתה להסביר זאת לשוטר ואף תיעדה את השיחה אך דבריה נפלו על אוזניים ערלות. לאור כל האמור ביקשה להורות על ביטול פסק הדין ולקבל יומה בבית המשפט.

4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי מאישור המסירה עולה כי דבר הדואר לא נדרש על ידי המבקשת וכי מדובר בהמצאה כדיון. טענה כי מתגובתה של המבקשת במועד קבלת הדו"ח עולה כי היו לה מספר גרסאות - "לא החזקתי", "אולי החזקתי אבל לא דיברתי", "הייתי בשיחה". טענה כי בנסיבות אלה לא ייגרם עיוות דין למבקשת ויש להותיר את פסק הדין על כנו.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 **סמארה נ' מ"י**, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 **קריב נ' מ"י**, 20.1.15).

מאישור המסירה עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתה של המבקשת וחזר בציון "לא נדרש". על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקשת לא הוכיחה כי לא קיבלה את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בה, ומכאן שלא הפריכה את חזקת המסירה. המבקשת אף ציינה כי קיבלה בדואר את הודעת תשלום הקנס, ללא קושי.

8. יחד עם זאת, המבקשת העלתה טענות הגנה אפשריות באשר לנסיבות ביצוע העבירה. בנסיבות אלו אני סבורה כי יש מקום ליתן לה יומה בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקשת בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקשת בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 500 ₪, אשר ישולם על ידי המבקשת עד ליום 6.1.19 שאחרת, יוותר פסק הדין על כנו.

עם ביטול פסק הדין ייקבע מועד לדיון הקראה.

המזכירות תודיע לצדדים.

לעיוני בהתאם.

ניתנה היום, כ"ו כסלו תשע"ט, 04 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

עמוד 2

